

پسری که خوب فکر می کرد

● محسن هجری
● تصویرگر: گلنار ثروتیان

کشور ازبکستان است. پدرش نام او را محمد گذاشت. پدر محمد، ستاره شناس بود. به همین دلیل محمد از کودکی به دیدن آسمان و ستاره ها علاقه مند شد. آن روزها خبری از تلسکوپ های پیشرفته نبود. به همین خاطر کار محمد برای شناختن ستاره ها خیلی سخت بود؛ ولی محمد روز به روز پیشرفت کرد. تا این که به عنوان یک دانشمند بزرگ مشهور شد.

چند کار را از محمد می توان آموخت:

- محمد اگر با مشکل یا مسئله ای رو به رو می شد، آن قدر فکر می کرد تا راه حل آن را پیدا کند.
- محمد به نظرات و افکار دیگران احترام می گذاشت و با دقت به حرف های دیگران گوش می داد.
- محمد علم و آگاهی خود را در اختیار دیگران قرار می داد.

غزنه، شهری در افغانستان امروزی است که در روزگاران قدیم بخشی از ایران بوده است. آرامگاه ابوریحان بیرونی در این شهر قرار دارد. فکر می کردم آرامگاه ابوریحان بیرونی هم مثل آرامگاه ابن سینا، زیباست؛ اما متأسفانه این طور نیست.

ابوریحان بیرونی و ابوعلی سینا بارها برای هم نامه نوشتند و درباره ی مسائل علمی و فلسفی گفت و گو کردند.

ابوریحان در خوارزم به دنیا آمد. امروزه این شهر در

